

ERHVERVS MINISTEREN

22. marts 2019

Besvarelse af spørgsmål 3 ad L 158 stillet af udvalget den 5. marts 2019 efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DF).

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12

1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes nærmere definere, hvornår man ifølge lovforslaget, anses som udbyder af lån, og hvornår man ikke anses som udbyder af lån (og dermed ikke er omfattet af loven), herunder hvordan grænsen mellem låneudbydere og låneformidlere trækkes/defineres.

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

em@em.dk

www.em.dk

Svar:

Lovforslaget omfatter kreditgivere, der yder lån til køb af varer eller tjenesteydelser hos en anden virksomhed eller yder lån, som ikke på forhånd er bestemt til køb af en vare eller tjenesteydelse.

Lovforslaget omfatter desuden virksomheder, der yder lån til køb af varer og tjenesteydelser i den virksomhed, der yder lånet. Det kan f.eks. være et supermarked, der yder lån til køb af varer i supermarkedet. I denne situation er det dog en betingelse, at långivningen udgør et selvstændigt forretningsområde i virksomheden.

Som anført i lovforslagets bemærkninger, vil det bero på en konkret vurdering, hvornår långivning udgør et selvstændigt forretningsområde. Ved denne vurdering vil bl.a. antallet af kreditaftaler og den andel af den samlede omsætning, der finansieres ved kreditaftaler, indgå. Som udgangspunkt vil en virksomhed, hvor mindst 10 % af de omsatte varer og tjenesteydelser målt pr. enhed og omsætning finansieres ved en kredit, kunne anses for at have udbud af kreditaftaler som et selvstændigt forretningsområde.

Der vil endvidere, som anført i lovforslagets bemærkninger, i forbindelse med en vurdering af, om långivning udgør et selvstændigt forretningsområde, blive lagt vægt på, om kreditgivningen har et sådant omfang, at den vil kunne udskilles i en selvstændig juridisk enhed og kunne drives som en selvstændig virksomhed. Det medfører, at små virksomheder med ganske få ansatte som udgangspunkt ikke vil være omfattet.

En kreditformidler er en person eller en virksomhed, som ikke selv låner penge ud, men som mod betaling i form af penge eller en anden aftalt form for finansiel modydelse, sørger for, at en låntager får et lån hos en kreditgiver. Som eksempel kan nævnes en bilforhandler, der formidler et lån til

køb af en bil. Kreditformidlere er ikke omfattet af lovforslaget, da formålet med lovforslaget er at regulere kreditgivere og forholdene vedrørende kreditgivningen.

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov